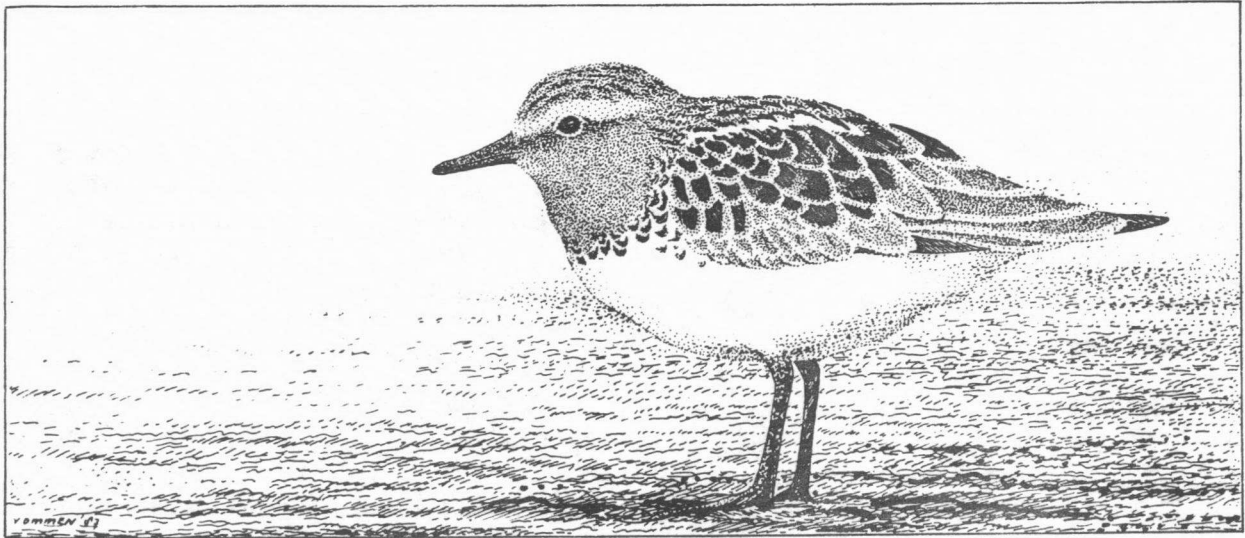

hoe zo maar een vrije dag onvergetelijk werd.

Jans Sikkens

Vrijdag de 29e mei was voor mij als ambtenaar een verplichte vrije dag en ik was dan ook van plan om er op uit te gaan. Op deze doordeweekse dagen is het vaak rustiger in het veld wat soms een voordeel kan zijn. Zo tegen tien ging de telefoon: Anne van Dijk. Vanuit het Lauwersmeer kwam de melding dat er 2 breedbekstrandlopers waren gezien. Een niet alledaagse soort en niet geaard, er op af. Bij de plasjes, oostelijk van de weg langs het Jaap Deensgat trof ik Erik van Ommen en Rein Hofman. En inderdaad liep er een tweetal breedbekstrandlopers. Daarnaast veel bontbekplevieren, bonte strandlopers, krombekstrandlopers, kleine strandlopers en temminck's strandlopers. Het was inmiddels droog geworden en de tijd vloog voorbij met zo'n schouwspel, eens te meer een bewijs hoe belangrijk het Lauwersmeer als pleisterplaats is.

Na een anderhalf uur hadden Rein en ik het wel gezien en besloten om verder te gaan kijken. Rein richting Zoutkamp en ik richting sluizen. Aangezien daar zeer weinig te zien was besloot ik terug te gaan naar de plasjes om Erik nog even gezelschap te houden. Bij de plasjes trof ik echter niemand meer, maar Lenie Groen kwam ook net uit de richting Zoutkamp aanrijden. Zij reed door en omdat ik vermoedde dat zij ook de

breedbekken zocht bleef ik wachten. En na zo'n 10 minuten kwam ze inderdaad terug. We zaten samen rustig in de auto van Lenie naar de breedbekken te kijken toen Erik aan kwam rijden en uit de auto sprong met de kreet "heb je hem al gezien"? Nee, wat zouden we moeten zien. Een rednecked stint!! Eerst maar eens uitzoeken hoe het in het nederlands heet, om te weten waar het over gaat. De Peterson brengt uitkomst: roodkeelstrandloper. En na enig zoeken zien ook wij de door Erik ontdekte vogel. De eerste indruk is die dat het een kleine strandloper is, maar toch is er onderscheid op diverse punten: pootlengte, snavelvorm, kleur keel en kleur rug. Erik heeft al gebeld met het achterland en we besluiten te wachten totdat meer mensen de vogel hebben kunnen zien.

Nadat Bert Bulthuis de breedbekken en de roodkeel ook heeft bewonderd blijven we weer met z'n drieën achter. Op een bepaald ogenblik vliegen alle vogels op en verdwijnen richting Jaap Deensgat. Hopelijk keren ze terug. Plotseling zie ik in een ooghoek een andere vogel komen aanvliegen en neerstrijken voor ons: een steppenvorkstaartplevier!! Deze laat zich uitgebreid door de telescoop bewonderen bij het drinken en poetsen. Jammer genoeg vliegt de

vogel na enige tijd door in Noord-oostelijke richting. Enige tijd later keren ook de steltlopers terug inclusief de roodkeel. Lenie vertrekt noodgedwongen en Erik en ik blijven achter, nog steeds in afwachting van anderen.

Nog eens vliegen de vogels op, en het duurt bijna drie kwartier voordat ze terug zijn. Op dat moment, tegen vier uur, is Martin Olthoff de eerste die uit Groningen is komen aanrijden en de vogel ziet. Helaas is de vreugde van korte duur, want alweer vliegt alles op (een overtrekkende boomvalk).

Daarnaast gaat het hard met mensen uit het land, alleen de vogel is er niet. Gelukkig om kwart voor vijf ontdekken we hem opnieuw. Na rijp beraad komen we samen tot de conclusie dat het inderdaad om een roodkeelstrandloper gaat. Zeker de eerste voor Nederland, en een van de eersten in Europa.

Zomaar een dagje vogelen in onze "eigen" Lauwersmeer, onvergetelijk.

Als toegift werd er 's avonds nog een steltkluut gezien, die ik de volgende dag aan het eind van de middag in hetzelfde plasje zag fougageren. En om het verhaal nog mooier te maken: dezelfde namiddag (de 30e) vloog er een kraanvogel over het plasje. Deze verdween in Zuid-oostelijke richting (medewarnemers: Trudi Sikkens en Hannes Hommes + een aantal mensen uit den lande).